

Μητροπολίτης Άρτης: “Ο δρόμος, που φέρνει στην φάτνη, περνά από τους ενδεείς και αδυνάτους ανθρώπους”

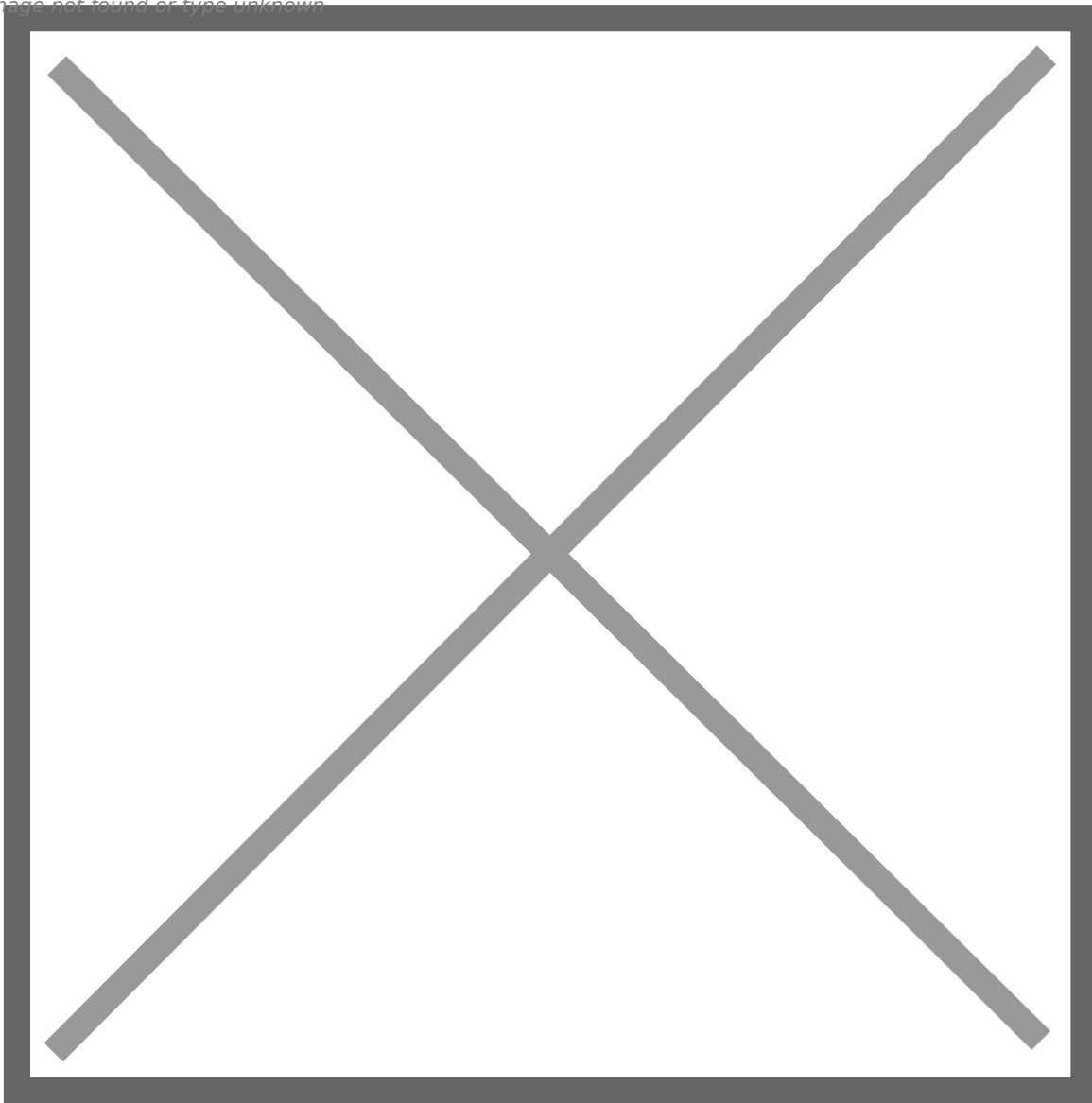
[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Άρτης](#)

Να πρυτανεύσει η αγάπη μέσα στις καρδιές μας και να υπερβούμε τις δυσκολίες εύχεται, μεταξύ άλλων, ο [Μητροπολίτης Άρτης κ. Καλλίνικος](#) στο μήνυμά του για την εορτή των Χριστουγέννων.

“Ο τρόπος συναντήσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν «τεχθέντα Βασιλέα» τοῦ κόσμου, εἶναι ἡ ὁδός τῶν «ἐλαχίστων ἀδελφῶν». Ὁ δρόμος, πού φέρνει στήν φάτνη, περνᾷ ἀπό τούς ἐνδεεῖς καί ἀδυνάτους ἀνθρώπους· ἀπό ὅλους ἐκείνους, πού δοκιμάζονται καί ὑποφέρουν. Ὅποιος συναντήσῃ αὐτούς, εἶναι σάν νά συναντᾷ τόν Θεό. Ὅ,τι προσφέρῃς σ’ αὐτούς, εἶναι σάν νά τό προσφέρῃς στόν Χριστό”, σημειώνει.

Image not found or type unknown

Αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Χριστούγεννα! Όσο πλησιάζουμε τήν «άγια νύχτα», τόσο τρέχει ο νοῦς μας στους ιερούς λόφους τῆς Βηθλεέμ. Ἡ σκέψη μας ἀγκαλιάζει πρόσωπα ιερά καί γεγονότα θαυμαστά. Τό Θεῖο Βρέφος, ἡ Παναγία καί ὁ δίκαιος Ἰωσήφ παίρνουν κεντρική θέση στήν ψυχή μας. Ἄς μπορούσαμε, νά δοῦμε κι ἐμεῖς τόν νεογέννητο Ἰησοῦ, ὅπως οἱ βοσκοί καί νά Τοῦ προσφέρουμε τά δῶρα μας, ὅπως οἱ Μάγοι...

Αὐτό ὅμως, πού κατ' ἀρχάς φαίνεται ἀπραγματοποίητο, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τό καθιστᾷ δυνατό. Μποροῦμε κι ἐμεῖς, σάν τούς βοσκούς τῆς Βηθλεέμ, νά συναντήσουμε τόν Ἰησοῦ καί σάν τούς Μάγους τῆς Ἀνατολῆς, νά Τοῦ προσφέρουμε τά δῶρα τῆς ἀγάπης μας.

Ὁ Ἰησοῦς, ἀπό τότε πού ἐγεννήθη στό Σπήλαιο καί ἀνεκλίθη στή φάτνη τῆς Βηθλεέμ, δέν ἐγκατέλειψε τόν κόσμο μας. Ἄς ἀνελήφθη στους οὐρανούς· δέν ἔπαψε νά εἶναι ἀνάμεσά μας. Τό εἶπε καθαρά ὁ ἴδιος: «ἰδοῦ ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τάς

ήμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος».

Δέν παρέλειψε ἀκόμη, νά μᾶς ὑποδείξει καί τούς τρόπους, μέ τούς ὁποίους θά εἶναι παρών καί θά Τόν συναντοῦν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ τρόπος συναντήσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν «τεχθέντα Βασιλέα» τοῦ κόσμου, εἶναι ἡ ὁδός τῶν «ἐλαχίστων ἀδελφῶν». Ὁ δρόμος, πού φέρνει στήν φάτνη, περνᾷ ἀπό τούς ἐνδεεῖς καί ἀδυνάτους ἀνθρώπους· ἀπό ὅλους ἐκείνους, πού δοκιμάζονται καί ὑποφέρουν. Ὅποιος συναντήσῃ αὐτούς, εἶναι σάν νά συναντᾷ τόν Θεό. Ὅ,τι προσφέρεις σ' αὐτούς, εἶναι σάν νά τό προσφέρεις στόν Χριστό.

Μποροῦμε λοιπόν κι ἐμεῖς, νά πλησιάσουμε τόν «ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα» Ἰησοῦ. Μποροῦμε νά Τόν συναντήσουμε σέ κάποιο σπήλαιο, πού δέν θά εἶναι στήν μακρινή Βηθλεέμ, ἀλλά στήν περιοχή μας. Ἴσως, σέ κάποιο φτωχόσπιτο. Σέ κάποιο νοσοκομεῖο ἢ ἀκόμη καί σέ κάποιο σπίτι, πού τό ἔπληξε ὁ πόνος, ἡ δυστυχία, ἡ θλίψη, ἡ ἀρρώστια ἢ ὁ θάνατος. Ἐκεῖ, μᾶς περιμένει ὁ Ἰησοῦς, ὁ Ὅποιος δέν εἶχε «ποῦ τήν κεφαλὴν κλίνει». Μᾶς καρτερεῖ.

Προσμένει τούς σύγχρονους βοσκούς, νά πᾶνε, νά Τόν συναντήσουν· καί τούς Μάγους, νά Τοῦ προσφέρουν τά δῶρα τους. Περιμένει ὅλους μας. Διότι, ὅσοι μέ ἀγνή διάθεση, θά τρέξουν στό προσκλητήριο τῆς ἀγάπης, ἀποτελοῦν τούς ποιμένες καί τούς Μάγους, σέ κάθε ἐποχή.

Μεταξύ τῶν ἀπλοϊκῶν ποιμένων καί τῶν σοφῶν Μάγων τῆς Ἀνατολῆς, πού ἀναφέρει τό ἱερό Εὐαγγέλιο, ὑπάρχει διαφορά, ὡς πρὸς τόν χρόνο, πού συναντοῦν τόν «ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα». Οἱ ποιμένες τρέχουν ἀμέσως στό σπήλαιο, διότι εἶναι πολύ κοντά σέ αὐτό. Οἱ Μάγοι ἔρχονται καθυστερημένοι κάπως, διότι εἶναι μακρύτερα. Ὅλοι τους ὅμως, ἔχουν ἓνα κοινό γνώρισμα: τήν ἀγάπη γιά τόν Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου.

Ἄς τρέξουμε λοιπόν κι ἐμεῖς. Ἄν εἶναι στήν γειτονιά μας τό «σπήλαιον», ἅς δώσουμε ἀμέσως, ὅπως οἱ ποιμένες, τό παρόν τῆς ἀγάπης μας. Ἄν εἶναι κάπου μακρύτερα, ἅς μιμηθοῦμε τούς Μάγους, πού δέν ὑπολόγισαν κόπους καί θυσίες. Ἄς ὑπερβοῦμε τίς δυσκολίες.

Ἄς πρυτανεύσῃ ἡ ἀγάπη μέσα στίς καρδιές μας. Καί τότε, μικροί, μεγάλοι, πλούσιοι, φτωχοί, ἄρχοντες, νέοι, μαθητές, οἰκογένειες, ἀπόδημοι Ἀρτινοί, ὅταν θά ἀκούγεται ἡ προτροπή «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός», θά ξέρομε, ὅτι ἡ Βηθλεέμ «ἐντός ἡμῶν ἐστί».

Διάπυρος πρὸς τόν Νηπιάσαντα Κύριον εὐχέτης σας

**Ὁ Μητροπολίτης
+ὁ Ἄρτης Καλλίνικος**